

लालाय् (von लाला), °पते den Speichel triesen lassen: वक्त्रं लालायते Spr. 831. लालायित Geiser entlassend: फणिन् ÇKD. उत्पन्नसदेवोत्तमोशस्तिथितपाणिनिव्याकरणीयमहूभाव्यम्.

लालायिष adj. dessen Speichel Gift ist, von giftigen Insecten H. 1313. लालायव m. = लालायाव Spinne H. 1210, Sch. (अव).

लालायाव m. 1) Speichelstoss Suça. 1, 102, 2. 2, 278, 14. — 2) Spinne (Speichel fliessen lassend) H. 1210.

लालायाविन् adj. mit Speichelstoss verbunden, solchen bewirkend Suça. 1, 303, 21. 304, 15.

लालिक m. Büffel H. 1283. — Vgl. लालिक.

लालित s. u. dem caus. von लल्; davon °क m. Günstling, Liebling Ríá-Tar. 5, 228 (hier vielleicht N. pr.). 6, 152. 166. 264.

लालित्य (von ललित) n. Anmuth Sih. D. 129. Verz. d. Oxf. H. 129, b, No. 234, Z. 13. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503, Cl. 6.

लालील m. als Name Agni's Taitt. År. 10, 1, 7.

लाल्य adj. = लालनीय Spr. 2985 (Conj.).

1. लाव (von लू) adj. (f. ई) schneidend, abschneidend, pfückend: कुशमूर्चि० Ragh. 13, 43. कुमुमलावी f. Blumenleserin Spr. 1875. शत्रु० Feinde zerhausend, — tödend Bhatt. 6, 87. — Vgl. काएड०, पुष्य०.

2. लाव s. लाब.

1. लावक (von लू) nom. ag. Abschneider, Mäher P. 6, 1, 78, Sch. Çäñk. zu Bh. År. Up. 8. 170. Schol. zu Kit. Ça. 132, 14. Mäñk. P. 46, 16.

2. लावक s. लाबक.

लावणा (von लावण) adj. salzig, gesalzen H. 411. Hia. 181 (स्थावण gedr.). Hariv. 2980. Suça. 2, 334, 12.

लैक्ष्मिक (wie eben) 1) adj. (f. ई) Schol. zu P. 4, 1, 15, 7, 3, 50. a) mit Salz zubereitet, gesalzen; s. उद०, दूक०. — b) mit Salz handelnd, m. Salzhändler P. 4, 4, 52. — 2) n. Salzgefäß ÇKD. und Wilson.

लैक्ष्मण (wie eben) n. gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 128. 1) Salzigkeit Spr. 1780 (zugleich in der Bed. 2). — 2) Anmuth, Schönheit: मुक्तापलेषु दक्षायापास्त्रलभिवास्त्रा। प्रतिभाति पद्मेषु तत्त्वावायप्रिलोक्यते॥ UééVALANILAMANI im ÇKD. Çik. 141. Kumáras. 7, 18. Spr. 505. 863. 1631. 1780. 1970. 2667. fg. 3294. 3664. 3728. Varsh. Brh. S. 105, 8. KATH. 14, 68. 17, 7. 27, 65. 38, 30. °लालमी 43, 114. KÁURAP. 32. PRAB. 101, 12. Sih. D. 82, 12. Hit. 63, 15. Verz. in LA. (III) 19, 8. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 506, Cl. 24. लोचन० KATH. 28, 20. इन्द्र०: 17, 109. Spr. 3825. स्वर० Suça. 1, 180, 11. पुस्तकस्य Ríá-Tar. 3, 261. Am Ende eines adj. comp. f. आ Çik. 110. KATH. 84, 238. 80, 132.

लावण्यमञ्जरी f. N. pr. eines Frauenzimmers KATH. 69, 160.

लावण्यमय (von लावण्य) adj. (f. ई) anmuthig, schön Kumáras. 1, 25.

लावण्यवत् (wie eben) 1) adj. dass. — 2) f. °वती ein Frauenname KATH. 87, 4. 98, 7. Verz. d. Oxf. H. 152, b, 30. Hit. 39, 19.

लावण्यार्हित लावण्य + ए०) adj. durch Anmuth erlangt, Bez. desjenigen unantastbaren Besitzes einer Frau (स्त्रीधन), den sie als Hochzeitsgeschenk von ihren Schwiegereltern erhält: प्रीत्या दत्तं तु पत्निंचिच्छूश्वा वा श्वशुरेण वा। पादवन्दनिं पत्न्यावण्यार्हितमुद्यते॥ VIVĀDAK. 138, 14. fg.

लावाना, °क s. u. लावाना.

लावाणक m. 1) N. pr. einer an Magadha grenzenden Oertlichkeit KATH. 15, 119. 19, 118. 44, 45. 166. 170 (an den drei letzten Stellen falschlich लावानक gedr.). — 2) N. des 3ten Lambaka im Kathāsaritságara KATH. 1, 4. 20 in der Unterschr.

लावानक s. u. लावाणक 1).

लाविक m. = लालिक ÇADDÍRTHAK. bei WILSON.

लाविन् (von लू) adj. abschneidend, pfückend in पुष्य०

लावू, लावू und लावुकी s. लाबू u. s. w.

लावेरणि m. patron. gaṇa गृहादि zu P. 4, 2, 138. लावेरणि (!) PRABADH. in Verz. d. B. H. 56, 8. — Vgl. लवेरणि.

लावेरणीय adj. von लावेरणि gaṇa गृहादि zu P. 4, 2, 138.

लावेरणि s. u. लावेरणि.

लाव्य (von लू) adj. was durchaus geschnitten werden muss Schol. zu P. 3, 1, 125. 6, 1, 80. — Vgl. लव्य०

लैषुक (von 1. लष्) adj. begehrlich, habösüchtig P. 3, 2, 154. Vop. 26, 1, 6.

लास m. 1) (von 1. लस्) das Springen, Hüpfen, Sich hin und her bewegen: मद्भजितलासि॒—दृष्टिपाति॑: RT. 6, 30. मद्भजितविलासि॑ v.l. Tanz, Frauen-
tanz ÇABDAR. im ÇKD. — 2) Fleischbrühe, Brühe (पूष्य) ÇABDAK. im ÇKD.

लासक (von 1. लस्) 1) adj. a) = लासक MED. k. 149. fg. — b) hin und her bewegend: (नमस्वान्) कुमुमभृततानो लासकः पादयानाम् RT. 2, 27. — 2) m. a) Tänzer H. an. 3, 91. MED. neben नर्तक unter den Beinamen Çiva's R. 7, 23, 4, 47. — b) Pfau H. an. MED. — c) N. pr. eines Tänzers KATH. 74, 36. — d) = वेष्ट Dhar. im ÇKD. — 3) f. लासिका a) Tänzerin AK. 1, 1, 2, 8. H. an. 3, 56. MED. k. 107. KATH. 37, 75. — b) eine Art Schauspiel, v. l. für विलासिका Sih. D. 203, 7. — 4) f. लासकी Tänzerin ÇKD. und Wilson. — 5) n. = अटुकू Thurm Hia. 139. — Vgl. कविलासिका, तर्कुलासक.

लासन (wie eben) n. das Hin und her bewegen, Schwingen: तोमराङुश-
लासन॑: MBh. 7, 5928 nach der Lesart der ed. Bomb., °पाशन॑: ed. Calc.

लासवती (von लास) f. N. pr. eines Frauenzimmers KATH. 74, 38. fgg.

लासिन् (von 1. लस्) adj. sich hin und her bewegend, tanzend; s. रङ्ग-
लासिनी.

लास्फाटनी f. = शास्फाटनी Rājam. zu AK. 2, 10, 34 nach ÇKD.

लास्य (von लस्) 1) n. Tanz, Tanz mit Begleitung von Instrumentalmusik und Gesang AK. 1, 1, 2, 10. H. 280 (vgl. Comm.). MED. j. 32. fg. HALÄ. 1, 98. MBh. 1, 3905. 2, 349. 7, 2860. 15, 426. Ríá-Tar. 4, 422. Mäñk. P. 129, 9. BHAR. Nāṭyaç. 18, 117. Daçar. 1, 4. लास्याङ्गानि दश 3, 46. fgg. Sih. D. 433. Verz. d. Oxf. H. 187, b, No. 428, Z. 24. 200, a, 7, 9. 203, a, No. 484, Z. 12, 236, a, 16. अलास्याः क्रीडामपूरा॑: Ragh. 16, 14. वि-
लोलदेर्वषारीलित॑ पानेरा॑. 3, 21. लता॑ KATH. 38, 5. KHANDOM. 76. Verz. d. Oxf. H. 72, a, 26 (Ind. St. 8, 331, N. 11). — 2) m. Tänzer ÇABDAR. im ÇKD. °पाठिनाम् Mäñk. P. 68, 26. लास्या॑ f. Tänzerin ÇABDAR. im ÇKD.

लास्यक n. = लास्य 1) ÇABDAR. im ÇKD.

लाहूरिम्ल॑ m. N. pr. eines Feldherrn Kshritiç. 52, 20. fgg.

लाहू॑ m. patron. von लस् gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. Çäñk. zu Bh. År. Up. 3, 3, 1.

लैक्ष्मायनि (von लाल्य) m. patron. des Bhugju ÇAT. Br. 14, 6, 2, 1, 2.